

Погоня

Максим Богданович

Максим Богданович

Погоня

Перекладач: Михайло Драй-Хмара

Джерело: 3 книги: Михайло Драй-Хмара. Вибране. К.: Дніпро, 1989, с. 261-262, 481 (вперше надруковано: Максим Богданович. Вінок. Київ: Державне видавництво України, 1929).

Тільки в серці почую, мій краю,
і тривогу за тебе, і гнів,
гостробрамську святиню згадаю
і на конях грізних вояків.

Скаженіють запінені коні
і, як вихор, женуть, і хриплять,-
стародавньої Литви Погоні
не розбить, не спинить, не стримать.

Перед вами — роки незміренні,
а за вами — століттів сліди,-
ви за ким женетеся, шалені?
Де шляхи ваші йдуть і куди?

Чи вони, Білорусе, погнались
отим дітям твоїм наздогон,
що забули тебе, відцурались,
продали, наче бранку, в полон?

Уражайте їх, бийте мечами,
не давайте чужинцями жить!
Хай почують, як серце ночами
за подолану матір болить!

Краю рідний, я — тільки людина,-
затамуй мою тугу німу!
Ти пробач, ти прийми свого сина,
дай умерти за тебе йому!

Все летять і летять оті коні,
срібні збруї далеко гримлять,-
стародавньої Литви Погоні
не розбить, не спинить, не стримать!

В старому Вільні, на мурі Гострої Брами, висічено міського герба — вояків на скакучих конях.

Герба цього Вільно отримало ще за часів Великого Князівства Литовського,
і зветься він Литовська Погоня.— Прим. авт.